

10:e söndagen efter trefaldighet 230813 Samlande rubrik: Nådens gåvor

Luk 9:46-48 De började undra vem som var den störste av dem. Jesus, som visste vad de tänkte i sina hjärtan, tog ett barn och ställde det bredvid sig och sade till dem: »Den som tar emot detta barn i mitt namn, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot honom som har sänt mig. Ty den som är minst av er alla, han är stor.«

Begynnande maktkamp! Finns det någon gemenskap som är verkligt fri från maktkamp? Ja faktiskt. Mer om det lite längre fram.

Jesu ord: ” Den som tar emot detta barn i mitt namn ” har med vårt lärjungaskap att göra. Alla vet att ett nyfött barn är fullständigt hjälplöst. Även lite större barn – de som faktiskt kan stå på egna ben – är beroende av vuxenvärldens omsorg.

Lärjungen Jakob – halvbror med Jesus – skriver i sitt brev till församlingarna runt Medelhavet att tro utan gärningar är död:

Jak 2:15-17 Om en broder eller syster är utan kläder och saknar mat för dagen, vad hjälper det då om någon av er säger: »Gå i frid, håll er varma och ät er mätta«, men inte ger dem vad kroppen behöver? Så är det också med tron: i sig själv, utan gärningar, är den död.

Att ta emot ett barn - i Jesu namn! - är att ha omsorg om barnet. Omsorg är ett annat ord för att beskriva kärlekens innebörd.

Vem är störst frågade sig lärjungarna och Jesus svarade: Den som är minst! Genom de orden sätter han stopp för en begynnande maktkamp bland de tolv lärjungarna.

I ett annat sammanhang säger Jesus samma sak om att vara minst. Om att dag ut och dag in, ta ansvar och utföra ensidiga sysslor utan att fuska:

Matt 24:45-46 Tänk er en trogen och klok tjänare som av sin herre satts att ha uppsikt över tjänstefolket och ge dem mat i rätt tid. Salig den tjänaren, när hans herre kommer och finner att han gör vad han skall.

Inte ens inför oss själva, kan vi inte radera gjorda misstag. Vi kan inte skryta eller köpslå med Gud, genom att påvisa goda gärningar som vi utfört. Guds avsikt med oss är att du och jag skall vara honom lika. Det innebär att samtliga våra gärningar skall vara goda! En enda ond gärning och vi har gjort uppror mot Gud och Guds avsikt med vårt liv.

Gud - universums skapare - har en individuell avsikt med var och en av oss. Den har Paulus beskrivit så här i sitt brev till församlingen i Efesos:

Ef 2:10 Vi är hans verk, skapade genom Kristus Jesus till att göra de goda gärningar som Gud från början har bestämt oss till.

Tyvärr bedrar ondskan oss, till att göra uppror mot Guds vilja, genom onda gärningar. Jag använder medvetet ordet ”bedrar”. När vi säger ja till en frestelse då har ondskan lyckats förblinda mitt och ditt omdöme! Vi inser inte konsekvensen. Det är först när vi genomfört frestelsen, som vi ser klart och konsekvensen blir uppenbar.

I dagens text ser vi en begynnande maktkamp mellan de tolv lärjungarna. **I den fullkomliga gemenskapen – som finns mellan Gud, Jesus och den Helige Ande - existerar ingen maktkamp!**

I en total enighet och total omsorg om oss människor lämnade Jesus sin härlighet och lät sig födas som människa, ta konsekvensen av våra misstag. Skapa möjligheten till räddning genom sin försoningsgärning.

Att försöka skaffa sig egna meriter – **för att omintetgöra behovet av Jesu korsfästelse!** – det går inte.

Vi erbjuds att fritt välja: Ta emot alternativt avstå Guds gåva. Guds gåva är Jesu försoningsgärning. Paulus tydliggör för oss med följande ord:

Ef 2:8-10 Ty av nåd är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det. Det beror inte på gärningar, ingen skall kunna berömma sig. Vi är hans verk, skapade genom Kristus Jesus till att göra de goda gärningar som Gud från början har bestämt oss till.

Det största misstaget vi bedras att göra, är att dag efter dag skjuta upp och därmed avvisa Guds gåva. Paulus beskriver vad jag då gör:

Hebr 10:29:”... trampar Guds son under sina fötter, vanhelgar förbundsblodet, genom vilket han har blivit helgad, och kränker nådens ande”

Alla vet att tro inte går att bevisa. Det inte alla vet, är att biblisk tro är att lita på de första lärjungarnas förkunnelse:

- Att Jesus är Guds uppståndne son.
- Att Jesus lät sig dödas för att försona mina och dina misstag.
- Att detta skedde i fullkomlig enighet mellan Gud, Jesus och den Helige Ande. Av kyrkan firad genom Heliga trefaldighets dag.